

Poruka uredništva

ČITAOCIMA, RIBARSKIM NAUČNIM USTANOVAMA I ORGANIZACIJAMA UDRUŽENOG RADA, RIBARSKIM STRUČNJACIMA!

Da li još vrijedi postavka: uraditi, napisati, objaviti?

Stanje nas sve mora zabrinjavati. Pa valjda nećemo dozvoliti da časopis poslije 40 godina prestane izlaziti?

Započeli smo ovu poruku zadnjim rečenicama naših članaka, koji su štampani na narednim stranicama ovog broja časopisa. Daleko radije bismo je započeli riječima hvale o časopisu i stanju u njemu. Ali stvarnost je nažalost drugačija. Eto, izlazimo sa trobrojem časopisa, a jedini razlog je što dosad nismo uspjeli sakupiti i urediti priloge niti za jedan broj. Već smo prošle godine bili prisiljeni izdati dva dvobroja. Da Vas potsjetimo, od 1947. do 1952. godine izlazilo je po 12 brojeva godišnje. U odnosu na to vrijeme broj naslova se više nego za duplo smanjio, a broj autora je upola manji. U to doba smo imali samo dva doktora ribarskih nauka i ni jednog magistra. U više od polovice ribarskih radnih organizacija nije bilo fakultesko obrazovanih stručnjaka. Danas imamo oko 28 doktora ribarskih nauka i oko 20 magistara, od kojih više od polovice rade u privredi. Pored njih u ribarskim naučnim ustanovama i privrednim organizacijama radi još oko 30 fakultetsko obrazovanih stručnjaka. Dakle preko 70 akademskih građana bi trebalo snabdijevati člancima 3 časopisa, a ne jedan. Istina, imamo časopis »Ichthyologiu«, ali on izlazi samo dva puta godišnje, a od ove godine i slovenski časopis »Ichthyos«. Činjenica je također da naši ribarski stručnjaci veterinar saraduju u veterinarskim časopisima, a biolozi u biološkim. No sve to ne može biti opravdanje za rijetko ili skoro nikakvo izlazanje u svom »matičnom« časop'su. Još jednu važ-

nu činjenicu želimo istaći. U našoj zemlji postoje 2 samostalne ribarske naučne ustanove, a na 10 instituta i fakulteta posebni ribarski zavodi, odjeli katedre. U privredi imamo skoro 100 organizacija udruženog rada — šaranskih ribnjačarstava, pastrvskih ribogojilišta, prerađivačkih organizacija i trgovačkih ribarskih organizacija. A kakav je napredak i privredni procvat doživilo naše slatkovodno ribarstvo u odnosu na ta vremena! Godine 1955. smo imali 6 675 hektara šaranskih ribnjaka, a 1985. 27 000 hektara, što je za 4 puta više. Proizvodnja je u njima sa 3 912 tona povišena na 27 500 tona ili za 7 puta. Pastrvsko ribogojstvo je učinilo još veći relativni napredak, pošto 1950-tih godina skoro da nije bilo proizvodnje konzumne pastrve za tržište. Tek 1963. godine imamo prve ozbiljnije količine proizvedenih konzumnih pastrva od 205 tona, a 1985. oko 3 200 tona, što je za 16 puta više.

Sve nabrojeno čini jedan velik potencijal autora, suradnika časopisa, ali još više čitalaca i korisnik časopisa. (O međunarodnom značenju časopisa nećemo raspravljati, iako je učinjen nesumnjiv napredak u odnosu na uspoređivano vrijeme). Kada bi se svaki ribarski stručnjak javio svojim prilogom u samo jednom broju časopisa godišnje, kada bismo iz svake ribarske organizacije dobili prikaz njihovih radnih pregnuća i uspjeha bar jednom godišnje, bilo bi i previše materijala za 6 brojeva.

Stoga Vas sve pozivamo na aktivnu suradnju u Vašem i našem časop'su »Ribarstvo Jugoslavije«.

Pozivamo organe upravljanja svih ribarskih naučnih ustanova i privrednih organizacija, da razmotre ovo kritično stanje našeg časopisa i da organizirano pristupe suradnji u njemu.

UREDNIŠTVO I REDAKCIONI ODBOR

